

czącego komisji) winny znajdować się w jednym budynku, zaś piąta izba przeznaczona na poczekalną i świetlicę (obszerna, aby mogła pomieścić około 100 osób) może znajdować się w innym budynku, niezbyt oddalonym od lokalu w którym urzęduje komisja.

- 2) niezbędnego umeblowania i sprzętu biurowego,
- 3) oświetlenia i opał; mając na uwadze porę zimową, zarządy gmin winny we właściwym czasie przewidzieć i zaopatrzyć lokale komisji w odpowiednią ilość opału i odpowiednie oświetlenie.
- 4) obsługi dla utrzymania w należytej czystości lokalu, w którym będzie urzędowała komisja.

§ 16 1. Kwatery przejeściowe i przejazdy członków komisji zapewnią powiatowe władze administracji ogólnej.

2 Powiatowe władze administracji ogólnej zapewnią również wyżywienie członków komisji — na koszt członków komisji.

§ 17 1. Powiatowe władze administracji ogólnej zaopatrzą wojskowe komisje rejestracyjne w środki sanitarne i przyrządy lekarskie niezbędne dla przeglądu lekarskiego, według wykazu ustalonego przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Zarowia.

2 Powiatowe władze administracji ogólnej spowodują wydelegowanie do wojskowych komisji rejestracyjnych wymienionych w §§ 3 i 5 pomocniczego personelu lekarskiego w ilości po jednej pielęgniarce na komisję.

§ 18. Powiatowe urzędy bezpieczeństwa publicznego zapewnią bezpieczeństwo komisji i lokalu, w którym urzęduje komisja.

§ 19 1 Osoby spełniające obowiązek zgłoszenia się do rejestracji w drodze pisemnej obowiązane są podjąć w rejonowej komendzie uzupełnień formularz „pisemnego zgłoszenia do rejestracji” wypełnić ten formularz czytelnie atramentem i przesłać go do rejonowej komendy uzupełnień właściwej ze względu na swe miejsce zamieszkania lub pobytu, dołączając dwie fotografie o wymiarach 3 x 4 cm.

2. Po ustaleniu stosunku tych osób do służby wojskowej rejonowa komenda uzupełnień prześle im wojskowe dokumenty osobiste.

§ 20 Osoby które z jakichkolwiek powodów nie zgłosiły się do rejestracji w wojskowej komisji rejestracyjnej dla oficerów jako komisji dla nich właściwej, powinny zgłosić się do rejonowej komendy uzupełnień która ustali termin stawienia ich przed dodatkową wojskową komisją rejestracyjną dla oficerów.

§ 21. Powołanie do czynnej służby wojskowej podoficerów i szeregowców rezerwy po 8 dla każdej wojskowej komisji rejestracyjnej przeprowadzaia rejonowe komendy uzupełnień za pomocą imiennych kart powołania.

§ 22 Żołnierze rezerwy powołani do czynnej służby wojskowej na czas trwania rejestracji zostaną zwolnieni do rezerwy po zakończeniu prac komisji rejestracyjnej, w której pełnią służbę.

§ 23 Sposób przeprowadzenia rejestracji funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa publicznego określi osobne zarządzenie Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 24. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ **Michał Żymierski**
Marszałek Polski

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ **w/z W. Wolski**
Podsekretarz Stanu

MINISTER ZIEM ODZYSKANYCH **w/z J. Dubiel**
Podsekretarz Stanu

MINISTER BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO **St. Radkiewicz**

MINISTER ZDROWIA **Dr. T. Michejda**

960.

INSTRUKCJA

MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

oraz MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 września 1948 r.

w sprawie podziału kompetencji pomiędzy instytucjami hydrograficznymi podległymi Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Żeglugi.

Celem ostatecznego rozgraniczenia kompetencji instytucji hydrograficznych podległych Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Żeglugi zarządza się co następuje:

A. Do kompetencji Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej należy:

1. przeprowadzenie pomiarów geodezyjnych na całym Wybrzeżu dla opracowywania map morskich i dla specjalnych celów wojskowych;
2. przeprowadzanie niwelacji dla ustawiania prowizorycznych wodowskázów na czas sondowania;
3. ustawianie znaków baz pomiarowych szybkości i opieka nad nimi;

4. przeprowadzanie pomiarów wodnych koniecznych dla opracowywania map morskich, a mianowicie:

- a) pomiarów głębokości na obszarach morskich otwartych — od linii brzegu w kierunku otwartego morza,
- b) pomiarów głębokości na obszarach morskich zamkniętych — zarówno na zalewach jak i w basenach portowych Marynarki Wojennej;

5. wyłączne prawo opracowywania, reprodukowania map i planów morskich o charakterze oficjalnym dla ogólnego użytku.

Unowocześnianie i wydawanie map morskich starych wydań na podstawie przeprowadzanych w terenie własnych pomiarów;

6. wyłączne prawo opracowywania i wydawania locji, spisów latarni, spisów sygnałów radiowych i t. p. o charakterze oficjalnym dla celów żeglugi morskiej;

7. wyłączne prawo wydawania pisma „Wiadomości Żeglarskie” zawierającego dane Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, Biuletynów Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich oraz dane „Wiadomości Żeglarskich” państw obcych z podaniem źródeł;

8. podawanie w określonym czasie drogą radiową ostrzeżeń nawigacyjnych Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, jak również otrzymywanych ze Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich;

9. współpraca ze służbą Hydrograficzną Urzędów Morskich przy opracowywaniu sposobów i metod udoskonalania istniejącego systemu oznakowania Wybrzeża i obszarów morskich;

10. ustawianie znaków nawigacyjnych stałych i pływających dla celów wojskowych;

11. wspólne czuwanie nad bezpieczeństwem żeglugi przez kontrolę stanu oznakowania nawigacyjnego w drodze bezpośredniej wymiany spostrzeżeń Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z Szefem Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich;

12. wzajemna wymiana wyników prac hydrograficznych o charakterze jawnym pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej a Służbą Hydrograficzną Urzędów Morskich oraz umożliwienie Służbie Hydrograficznej Urzędów Morskich korzystania z materiałów hydrograficznych, otrzymywanych przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej z zagranicy;

13. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej bierze stały udział w pracach kongresów hydrograficznych i Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, oraz jest stałym członkiem z ramienia Rzeczypospolitej Polskiej Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monaco;

14. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej jest przewodniczącym polskiej delegacji i jej reprezentantem na wszelkich międzynarodowych konferencjach hydrograficznych i jest odpowiedzialnym za całokształt prac delegacji. Jest powołany do podejmowania ostatecznych decyzji we wszystkich sprawach, zagadnieniach, które mogą wyłonić się w toku obrad i prac Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej oraz kongresów hydrograficznych. W skład delegacji wchodzi z prawem głosu przedstawiciele Ministerstwa Żeglugi oraz innych instytucji zainteresowanych w zagadnieniach, będących przedmiotem konferencji;

15. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej jest stałym oficjalnym reprezentantem Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie hydrografii w stosunku do Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monaco i instytucji hydrograficznych państw obcych;

16. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej przy podawaniu swego składu personalnego do Międzynarodowego Rocznika Hydrograficznego, umieszcza na drugim miejscu z kolei Szefa Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi jako Szefa Bezpieczeństwa Nawigacyjnego (Chef du Balisage).

B. Do kompetencji Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi należy:

1. przeprowadzanie pomiarów geodezyjnych na terenie całego Wybrzeża ze specjalnym uwzględnieniem terenów portowych dla celów:
 - a) żeglugowych,
 - b) administracji Wybrzeża,
 - c) rozbudowy portów,
 - d) prac czerpalnych i innych;
2. przeprowadzanie pomiarów hydrograficznych (głębokościowych) tylko w obrębie wodnych terenów portowych (z wyłączeniem basenów Marynarki Wojennej) oraz na obszarach wodnych — dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi;
3. przeprowadzanie prac trałowych hydrograficznych w obrębie wód wewnętrznych a w szczególności na wewnętrznych torach wodnych tudzież przeprowadzanie tych prac na otwartych obszarach wodnych — w celu

- ujawnienia podwodnych przeszkód nawigacyjnych i zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi;
4. sporządzanie i wydawanie planów pomiarowych (w dowolnych skalach) na podstawie wyników prac wyszczególnionych w punktach 1 i 2;
 5. przeprowadzanie oznakowania nawigacyjnego, tak na Wybrzeżu jak i na przyległych doń obszarach morskich otwartych i zamkniętych;
 6. opracowywanie sposobów i metod udoskonalania istniejącego systemu oznakowania nawigacyjnego, w ścisłym porozumieniu z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej;
 7. przeprowadzanie stałej kontroli stanu oznakowania nawigacyjnego i wykonywanie wszelkich prac zapobiegawczych, niezbędnych do utrzymania systemu oznakowania nawigacyjnego w porządku;
 8. administrowanie i obsługa wielkich latarni i radio-latarni morskich oraz całego systemu oznakowania stałego i pływającego, jak również sygnalizacji nawigacyjnej na całym Wybrzeżu, z wyjątkiem znaków nawigacyjnych, przeznaczonych dla celów wojskowych i znajdujących się już w administracji Marynarki Wojennej;
 9. organizacja służby informacyjnej w celu zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi przez:
 - a) wydawanie tylko w języku polskim własnych biuletynów z zakresu wykonanych prac hydrograficznych oraz zauważonych usterek w systemie oznakowania nawigacyjnego, podlegającego Służbie Hydrograficznej Urzędów Morskich — do wiadomości i wykorzystania w pierwszym rzędzie przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej i wszystkie zainteresowane w tym względzie instytucje i osoby, z wyjątkiem instytucji zagranicznych,
 - d) bezpośrednie informowanie Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej o wynikach kontroli oznakowania nawigacyjnego i wydanych zarządzeniach,
 - e) podawanie Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej pilnych informacji, dotyczących bezpieczeń-

stwa żeglugi — celem dalszego przekazania ich w ostrzeżeniach nawigacyjnych;

10. wzajemna wymiana wyników własnych prac hydrograficznych z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej;
11. udział w delegacjach Polski na międzynarodowe konferencje hydrograficzne;
12. planowanie i urządzenie wszelkiego rodzaju sygnalizacji, stałych znaków nawigacyjnych na lądzie, sporządzanie oraz wydawanie planów pomiarowych (w dowolnych skalach) wymaga uprzedniego porozumienia się i uzgodnienia ze Sztabem Głównym Marynarki Wojennej;
13. Szef Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi jest podawany w Międzynarodowym Roczniku Hydrograficznym jako Szef Bezpieczeństwa Nawigacyjnego (Chef du Balisage) z ramienia Ministerstwa Żeglugi, ściśle współpracujący z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ Michał Żymierski
 Marszałek Polski

MINISTER ŻEGLUGI A. Rapacki

961.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 grudnia 1948 r.

w sprawie istniejących na polskim obszarze celnym lotnisk celnych.

Na podstawie art. 103 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 610) podaje się do wiadomości, że dla lądowania statków powietrznych przylatujących z zagranicy oraz dla wylatywania statków powietrznych odlatujących zagranicę wyznaczone zostały pozostające pod kontrolą celną lotniska w Warszawie (Okęcie) i w Gdańsku (Wrzeszcz), na których odbywa się odprawa celna osób i towarów w ruchu powietrznym.

MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

962.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1948 r.

o granicach okręgów i siedzibach okręgowych i rejonowych urzędów likwidacyjnych.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 13 poz. 87 i Nr 72, poz. 395, z 1947 r. Nr 19, poz. 77 i Nr 66, poz. 402 oraz z 1948 r. Nr 57, poz. 454) zarządza się, co następuje:

§ 1 Ustała się granice okręgów oraz siedziby okręgowych urzędów likwidacyjnych tudzież podporządkowanych im rejonowych urzędów likwidacyjnych, podane w wykazie, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2 Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, dotyczące przedmiotów unormowanych niniejszym zarządzeniem.

MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

Załącznik do § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1948 r.

W Y K A Z

okręgów i siedzib okręgowych urzędów likwidacyjnych oraz rejonowych urzędów likwidacyjnych, podporządkowanych okręgowym urzędom likwidacyjnym.

L. p. okręgowych urzędów likwidacyjnych	L. p. rejonowych urzędów likwidacyjnych	NAZWA URZĘDU	Okręg	Siedziba
I				
		Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Białymstoku	województwo białostockie	m. Białystok
1.		Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Białymstoku	m. Białystok i powiaty: białostocki, bielski i sokólski	m. Białystok
2.		Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Łomży	powiaty: kolneński, łomżyński i wysoko-mazowiecki	m. Łomża
3.		Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Suwałkach	powiaty: augustowski, grajewski i suwalski	m. Suwałki
II				
		Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Bydgoszczy	województwo pomorskie	m. Bydgoszcz
1.		Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Brodnicy	powiaty: brodnicki, nowomiejski i rypiński	m. Brodnica
2.		1 Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Bydgoszczy	miasto Bydgoszcz	m. Bydgoszcz
3.		2 Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Bydgoszczy	powiaty: bydgoski, szubiński i wyrzyski	m. Bydgoszcz
4.		Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Chełmnie	powiaty: chełmiński i świecki	m. Chełmno
5.		Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Chojnicach	powiaty: chojnicki, sepolenski i tucholski	m. Chojnice